

PRVI GLAS
izvoran i neponovljiv

Ja odozdo, 1970.

Ja odozdo, 1970.

DRVARICE*

Žene
drvarice.
Luk
leđa
se ziba.
Na njima
miris
smole.

Oči
u opancima.
Znoj
u koritu
bora.
Plač
dojenčeta
u njedrima.

* Svakoga jutra, dok još i nije posve razdanilo, njih desetak-petnaest, sve jedna za drugom, uspinju se kozjim putovima do pod sam vrh brda, gdje još ima debljih česvina, planika i zelenika. Vješto kosijerima sijeku bujnu visoku makiju. Zatim teške cjepanice poslažu na užad postavljenu na najveću strminu, kako bi s drvima vezanim i učvršćenim užima preko prsa – mogle ustati iz poluležećega položaja tijela, s pedesetak i više kila teškim balama na leđima. Tako pritisnute teretom pognute su i mogu vidjeti tek vlastite noge pri silasku niza strmine. Siđu u selo još i prije nego

Niz strminu
mile bremena.
Pucketa zora
u grmu.
Kamen miriše.

(1955)

sunce obasja kuće u prisoju. Raspreću žeravu od sinoć zaostalu u pepelu i lože oganj, muzu krave ili ovce i zovu djecu da ustanu; prije škole čeka ih vesela vatra i na njoj već skuhanu mlijeko... (op. aut.)

PROLJEĆE

ne zadirkuj vodu vjetre

djevojke smiruju neposlušne haljine
ovaj kliktaj oka zove se proljeće

ptica žudi nebo
vjetar kroz grmlje protrčao

o srce u grlu

SMRT

Žene u skut pokupile
dječji cvrkut,
zadavile.

A zidovi ko lubanje.
Niz kamenje vloga mili.

Uljanice oči plačne.
Smrt zasjela pod kandilo.

Isus raspet na postelji
prestrašio lica ljudi.

Noć je crnja od mantije.
Kandilo se njiše, njiše.
Kiša bije.

Vjetar kose sve raspleo
maslinama
i ženama.

Djeca mala, goluždravci.

Uz ognjište vjetar struže.
Ognja nema.

Lumin blijedi.
Mrtvac žuti.

Brdo crno.

SIROČIĆ

Čagљи su noć isparali
jaucima.

A matere nema doma!

Noć ulazi kroz prozore –
potleušica je sama.

Noć zinula na vratima –
potleušica je pusta.

Jao, sinko, jao meni,
Čagљи će ti ruke pojest!

Strah se šulja.
Na zidu je sto očiju.
Iz lubanje grohot šuplji.

A nijemo je dijete samo,
njega jede kuća crna.

A matere nema, nema...

PADRE GWARDIJAN BDI

tisuću pjesama
kroz prozor ćelije
prospi po klastru

ruža soči

klaustar je nestašluk kamena
popij noć s lista naranče

mjesec se s krovom kladio
da će se djevojčica oploditi

a ne misli bludno padre gvardijan

pupa raste jedra put
zvonka u dozivu
na mjesecini
podatna

(djevojčica s ispovijesti)

južna je to noć
(o ne misli bludno padre gvardijan)

molitve zadahtale
pusti
u noćnu igru sjene i kamena

ništa oče ne možeš

PONOĆ

tuku zvonik u glavu
ribe bježe u more

brodovi dolaze
mučki odlaze
brodovi

otok ostaje

otok
morem opkoljen

GALEB

krila mi bijela
modro more
tražim te

krila mi crvena
na zapadu bronca
tražim te

usamljen u zvijezdi
na obali ljudi
tražim te

crni sam galeb
horizont kiša
tražim te

pučina ocean
ima li te

PLOVIDBA

Iskri se.
Uljane plohe
gore na pučini.

Plovim brodom
Od papira.
U moj san.

Ispužite lule, ostarjeli kapetani!

More mori dozivom,
a galebi nas napuštaju.

Iz sna
u san
brodom od papira.

Istresite lule, ostarjeli kapetani!

CANTABILE

(odlomci)

kad zalazi staro sunce
hlad se šulja ispod bora
i silazi u usko polje
pa se popne
uz vrtove
s druge strane

dva oraha zajastuči

hlad izleže puno zvijezda

a kad sunce bučne u pučinu
sve oplosnati
i samo jedan glas
doziva

mati moja uzlazi
u noć
u bijelom je

nema me
ne dozivaj

jeca ti grlo
u nebu
praznom

* * *

na tavi je sedam riba
za trpezom osam usta
i pogača
u pepelu

noć je duplja
lavež lanac
kokot lisac
i noć raste
k nama
nad nas

mati neće
ribe jesti

* * *

noć satkana
od konaca mekih boja
s istoka krijumčarenih
putovima karavana

mudri čovjek
na raskršću
sjedi
puši

i prolazi žena

ponoć

hajde ženo
ja umirem
iz zemlje istiješti slasti

nasmij'o se na to kamen
onaj sijedi

kraj čempresa

* * *

e
rogači kad uzriju
pune vreće na mazgama
fini dim iz pristaništa
i magarad njaču
sita

u daljine tad gledamo
a ne možeš
misli vidjet

* * *

umrla je baba
sprovod

kroz ograde
crni ljudi
plaču čela
pop je bijeli
večer plava
i krvava

il' je večer
vino pila
pa se p'jana
sva polila
rumenilom

NA IZVORU

Ne mogu tu ostati,
na izvoru.
Nemir izvire
ište,
nakanio!
Ne mogu tu ostati.
S nemirom.

Ne mogu, jao, ostati
kraj izvora...

(1956)